

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα συμπίπτουν με τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση C-429/98⁽¹⁾: η προθεσμία που τάσσει η οδηγία έληξε στις 22 Σεπτεμβρίου 1996.

(¹) ΕΕ L 254 της 30.9.1994, σ. 64.

(²) Βλέπε σελίδα 23 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Αίτηση αναιρέσεως του Νικολάου Προγούλη που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1998 κατά της διατάξεως της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-237/97, Νικόλαος Προγούλης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-431/98 P)

(1999/C 20/40)

Ο Νικόλαος Προγούλης, εκπροσωπούμενος από τους Κωνσταντίνο Αδαμαντόπουλο και Βασίλειο Ακριτίδη, δικηγόρους Αθηνών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 1998 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της διατάξεως της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-237/97, Νικόλαος Προγούλης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αναιρεσείων, ζητεί από τον Δικαστήριο:

- να αναιρέσει πλήρως τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 21ης Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-237/97 η οποία απορρίπτει την προσφυγή του προσφεύγοντος ως απαράδεκτη,
- να κρίνει το ίδιο τη διαφορά που αφορά:
  - την ακύρωση της απόφασης της 13ης Μαΐου 1997 της αναιρεσιβαλλομένης, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο αναιρεσείων για να ανακαταταγεί στον βαθμό Β1, κλιμάκιο 2, αναδρομικά από την 1η Μαρτίου 1983 με όλες τις χρηματικές συνέπειες της εν λόγω ανακατατάξεως, υπολογιζόμενης αναδρομικά από την 1η Μαρτίου 1983, πλέον νομίμων τόκων προς 10 % ετησίως,
  - να υποχρεωθεί η αναιρεσιβαλλομένη να καταβάλει στο αναιρεσείοντα το ποσό που αντιστοιχεί στις χρηματικές συνέπειες της ζητηθείσας ανακατατάξεως, υπολογιζόμενης αναδρομικά από την 1η Μαρτίου 1983, πλέον νομίμων τόκων προς 10 % ετησίως και

- να καταδικαστεί η αναιρεσιβαλλομένη στα έξοδα της παρούσας δίκης καθώς και στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως T-237/97 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Πρόδηλη νομική πλάνη στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο εξομοιώνοντας την παρούσα υπόθεση με την υπόθεση T-16/97, Chauvin, κατά Επιτροπής: ο αναιρεσείων προέβαλε ως νέο και ουσιώδες στοιχείο την αποκάλυψη, στην υπόθεση T-17/95, Αλεξοπούλου κατά Επιτροπής, πληροφοριών σχετικά με το ότι η αναιρεσιβαλλομένη ακολουθούσε περιοριστική πολιτική σε θέματα (ανα) κατατάξεων μετά την 1η Σεπτεμβρίου 1983, ακόμα και για τους μονίμους υπαλλήλους που είχαν προσληφθεί πριν από την ημερομηνία αυτή. Ο αναιρεσείων δεν υποστήριξε ποτέ ότι η αναιρεσιβαλλομένη αρνήθηκε να εφαρμόσει ως προς αυτόν την απόφαση της 1ης Σεπτεμβρίου 1983, όπως τροποποιήθηκε κατόπιν της απόφασης Αλεξοπούλου, προκειμένου να εξετάσει αντικειμενικά τα «εξαιρετικά» προσόντα του, όπως επρόκειτο στην υπόθεση Chauvin.

- Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

Αίτηση αναιρέσεως που υποβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1998 από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κατά της απόφασης της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-154/96, Christiane Chvatal κ.λπ. κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-432/98 P)

(1999/C 20/41)

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τους Jean-Paul Jacqué, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, Diego Canga Fano και την Thérèse Blanchet, μέλη της ίδιας υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της νομικής διευθύνσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, boulevard Konrad Adenauer, 100, υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την 1η Δεκεμβρίου 1998, αίτηση αναιρέσεως κατά της απόφασης της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-154/96, Christiane Chvatal κ.λπ. κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.